

Zbierka súdnych rozhodnutí

UZNESENIE VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 9. novembra 2016 *

„Arbitrážna doložka — Personál medzinárodných misií Únie — Opätovne uzatvárané pracovné zmluvy na dobu určitú — Návrh na náhradu škody — Zjavný nedostatok právomoci — Zjavná neprípustnosť“

Vo veci T-602/15,

Liam Jenkinson, bydliskom v Killarney (Írsko), v zastúpení: N. de Montigny a J.-N. Louis, advokáti,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: A. Vitro a M. Bishop, splnomocnení zástupcovia,

Európskej komisii, v zastúpení: G. Gattinara a S. Bartelt, splnomocnení zástupcovia,

Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ), v zastúpení: S. Marquardt, É. Chaboureaux a G. Pasqualetti, splnomocnení zástupcovia,

a

EULEX Kosovo, so sídlom v Prištine (Kosovo), v zastúpení: D. Fouquet a E. Raoult, advokáti,

žalovaným,

ktorej predmetom je v prvom rade návrh založený na článku 272 ZFEÚ, ktorým sa žalobca na jednej strane domáha re kvalifikovania jeho zmluvného vzťahu na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú a náhrady ujmy, ktorú utrpel na základe zneužívania opätovne uzatváraných pracovných zmlúv na dobu určitú a protiprávneho prepustenia, a na druhej strane navrhuje určiť, že Rada, Komisia a ESVČ s ním zaobchádzali diskriminačne, a zaviazat ich v dôsledku toho na náhradu škody, ako aj subsidiárne návrh založený na mimozmluvnej zodpovednosti európskych inštitúcií,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

na poradách v zložení: predseda komory H. Kanninen, I. Pelikánová (spravodajkyňa) a E. Buttigieg, sudcovia,

tajomník: E. Coulon,

vydal toto

* Jazyk konania: francúzština.

Uznesenie

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobca, pán Liam Jenkinson, írsky štátny príslušník, bol najprv zamestnaný od 20. augusta 1994 do 5. júna 2002 na základe opätovne uzatváraných pracovných zmlúv na dobu určitú (ZDU) Pozorovateľskou misiou Európskej únie, ktorá bola založená jednotnou akciou Rady 2000/811/SZBP z 22. decembra 2000 o Pozorovateľskej misii Európskej únie [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 328, 2000, s. 53).
- 2 Následne bol zamestnaný od 17. júna 2002 do 31. decembra 2009, na základe opätovne uzatváraných ZDU, Policajnou misiou Európskej únie, ktorá bola založená jednotnou akciou Rady 2002/210/SZBP z 11. marca 2002 o Policajnej misii Európskej únie (Ú. v. ES L 70, 2002, s. 1; Mim. vyd. 18/001, s. 278).
- 3 Napokon bol žalobca zamestnaný misiou EULEX Kosovo od 5. apríla 2010 do 14. novembra 2014, a to na základe jedenástich opätovne uzatváraných ZDU. Misia EULEX Kosovo bola založená jednotnou akciou Rady 2008/124/SZBP zo 4. februára 2008 o misii Európskej únie na podporu právneho štátu v Kosove, EULEX KOSOVO (Ú. v. EÚ L 42, 2008, s. 92). Táto jednotná akcia bola viackrát predĺžená. Rozhodnutím Rady 2014/349/SZBP z 12. júna 2014, ktorým sa mení jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 174, 2014, s. 42), uplatniteľným na skutkové okolnosti v prejednávanej veci, bola predĺžená do 14. júna 2016.
- 4 Naposledy bola rozhodnutím Rady 2016/947/SZBP zo 14. júna 2016, ktorým sa mení jednotná akcia 2008/124 (Ú. v. EÚ L 157, 2016, s. 26), táto jednotná akcia predĺžená do 14. júna 2018.
- 5 Počas plnenia žalobcovej pracovnej zmluvy v období od 15. júna do 14. októbra 2014 bol žalobca listom vedúceho misie EULEX Kosovo z 26. júna 2014 informovaný o skončení jeho misie a o tom, že jeho pracovná zmluva nebude po 14. novembri 2014 obnovená.
- 6 Posledná ZDU bola medzi misiou Eulex Kosovo a žalobcom uzavretá na obdobie od 15. októbra do 14. novembra 2014 (ďalej len „posledná ZDU“) a nebola obnovená. Táto posledná ZDU na základe článku 272 ZFEÚ stanovuje v článku 21 právomoc Súdneho dvora Európskej únie pre akýkoľvek spor týkajúci sa zmluvy.

Konanie

- 7 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 23. októbra 2015 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 8 Osobitnými podaniami doručenými do kancelárie Všeobecného súdu 28. apríla 2016, pokiaľ ide o Európsku komisiu, 3. mája 2016, pokiaľ ide o misiu EULEX Kosovo, 4. mája 2016, pokiaľ ide o Európsku službu pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) a Radu Európskej únie, podali žalované námietky neprípustnosti na základe článku 130 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 9 Žalobca predložil svoje pripomienky k námietkam neprípustnosti 27. júla 2016.

Návrhy účastníkov konania

10 Žalobca vo svojej žalobe navrhuje, aby Všeobecný súd:

— v prvom rade:

— pokiaľ ide o práva vyplývajúce zo súkromnoprávnej zmluvy:

— rekvafikoval jeho zmluvný vzťah na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú,

— konštatoval, že žalované porušili svoje zmluvné povinnosti, najmä pokiaľ ide o oznámenie výpovede v rámci skončenia zmluvy na dobu neurčitú, a aby preto z titulu kompenzácie ujmy spôsobenej zneužívaním opätovne uzatváraných pracovných zmlúv na dobu určitú za cenu dlhodobej neistoty a porušením povinnosti oznámiť výpoveď pri skončení zmluvy:

— uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu náhradu škody ako kompenzáciu za výpoveď vo výške 176 601,55 eura, vypočítanú na základe odpracovaných rokov v službe v rámci misií založených Úniou,

— subsidiárne, uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu náhradu škody ako kompenzáciu za výpoveď vo výške 45 985,15 eura, vypočítanú pri zohľadnení dĺžky trvania jeho služby pre Eulex Kosovo,

— rozhodol, že jeho prepustenie je protiprávne, a v dôsledku toho zaviazal žalované, aby mu zaplatili náhradu škody ohodnotenú *ex aequo et bono* na 50 000 eur,

— konštatoval, že žalované nenechali vyhotoviť právne dokumenty sociálneho zabezpečenia v súvislosti so skončením zmluvy,

— uložil im povinnosť zaplatiť mu sumu 100 eur za každý deň omeškania od podania tejto žaloby,

— uložil im povinnosť odovzdať dokumenty sociálneho zabezpečenia v súvislosti so skončením zmluvy,

— uložil žalovaným povinnosť zaplatiť úroky z vyššie uvedených súm, vypočítané v zákonnej výške platnej v Belgicku,

— pokiaľ ide o zneužitie právomoci a existujúcu diskrimináciu:

— určil, že s ním ESVČ, Rada a Komisia bez objektívnych dôvodov zaobchádzali diskriminačne počas obdobia jeho zamestnania na nimi založených misiách, pokiaľ ide o jeho odmeňovanie, jeho práva na dôchodok a súvisiace výhody, ako aj pokiaľ ide o záruku ďalšieho zamestnania,

— konštatoval, že mal byť zamestnaný ako dočasný zamestnanec ESVČ, alebo Rady, alebo Komisie,

— uložil ESVČ, Rade a Komisii povinnosť poskytnúť mu náhradu škody za stratu na zárobku, stratu dôchodku, príspevkov a výhod, spôsobenú vyššie uvedenými porušeniami práva Únie, a uložil im povinnosť mu zaplatiť úroky z týchto súm, vypočítané v zákonnej výške platnej v Belgicku,

— stanovil účastníkom konania lehotu na to, aby určili uvedenú náhradu škody pri zohľadnení platovej triedy a platového stupňa, na ktorom mal byť zamestnaný, priemerného mzdového vývoja, jeho služobného vývoja, príspevkov, ktoré mu tak mali byť vyplácané na základe tejto zmluvy dočasného zamestnanca, a porovnali získané výsledky s odmenou, ktorá mu bola skutočne vyplatená,

— subsidiárne:

— konštatoval, že žalované porušili svoje povinnosti,

— uložil im povinnosť nahradiť mu škodu vyplývajúcu z uvedených porušení, ktorá sa odhaduje *ex aequo et bono* na 150 000 eur,

— v každom prípade uložil žalovaným povinnosť nahradiť trovy konania.

11 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil, že nemá právomoc v časti žaloby, ktorá sa týka účinkov vyvolaných súborom zmlúv podpísaných žalobcom,

— subsidiárne vyhlásil žalobu za neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti nej,

— uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

12 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti nej,

— uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

13 ESVČ navrhuje, aby Všeobecný súd:

— vyhlásil, že nemá právomoc,

— v každom prípade zamietol žalobu ako neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti nej,

— uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

14 EULEX Kosovo navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu ako neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti nej,

— uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

15 Podľa článku 126 rokovacieho poriadku ak Všeobecný súd zjavne nie je príslušný rozhodnúť o žalobe alebo ak je žaloba zjavne neprípustná či zjavne bez právneho základu, na návrh sudcu spravodajcu môže kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením bez ďalšieho konania.

16 V prejednávanej veci sa Všeobecný súd považuje za dostatočne oboznámený so spisovým materiálom a rozhodol, že nie je potrebné pokračovať v konaní.

O návrhoch sformulovaných v prvom rade

- 17 V prvej časti svojich návrhov uvádzaných v prvom rade žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd rekvualifikoval jeho zmluvný vzťah na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, konštatoval, že žalované porušili svoje zmluvné povinnosti, najmä že porušili povinnosť oznámiť výpoveď v rámci skončenia zmluvy na dobu neurčitú, konštatoval, že jeho prepustenie bolo protiprávne, a v dôsledku toho zaviazal žalované na náhradu ujmy vzniknutej na základe zneužívania opätovne uzatváraných ZDU, porušenia povinnosti oznámiť výpoveď a protiprávneho prepustenia.
- 18 V druhej časti svojich návrhov uvádzaných v prvom rade žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd určil, že s ním Rada, Komisia a ESVČ zaobchádzali diskriminačne počas obdobia jeho zamestnania na misiách, pokiaľ ide o jeho odmeňovanie, jeho práva na dôchodok a iné výhody, konštatoval, že mal byť zamestnaný ako dočasný zamestnanec jednej z nich, a v dôsledku uvedeného ich zaviazal na náhradu škody.
- 19 Žalované vo svojich námietkach neprípustnosti jednak tvrdia, že predchádzajúce pracovné zmluvy žalobcu obsahujú doložku o voľbe právomoci súdov v Bruseli (Belgicko) pre spory súvisiace s týmito zmluvami a že Všeobecný súd tak nemá právomoc zaoberať sa účinkami spojenými s týmito zmluvami. Každá zo žalovaných okrem toho tvrdí, že žaloba je neprípustná v rozsahu, v akom je podaná voči nej.
- 20 Právomocami Všeobecného súdu sú právomoci vymenované v článku 256 ZFEÚ, ktorý je spresnený v článku 51 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. Podľa týchto ustanovení má Všeobecný súd právomoc rozhodovať v prvom stupni v sporoch v zmluvnej oblasti, ktoré mu boli predložené, iba na základe arbitrážnej doložky. V prípade neexistencie takejto doložky by Všeobecný súd rozšíril svoju súdnu právomoc nad rámec sporov, ktorých riešenie mu taxatívnym spôsobom vyhradzuje článok 274 ZFEÚ, pretože toto ustanovenie zveruje všeobecnú právomoc rozhodovať o sporoch, ktorých účastníkom je Únia, vnútroštátnym súdom (uznesenia z 3. októbra 1997, *Mutual Aid Administration Services/Komisia*, T-186/96, EU:T:1997:149, bod 47, a z 30. septembra 2014, *Bitiqi a i./Komisia a i.*, T-410/13, neuvverejnené, EU:T:2014:871, bod 26).
- 21 V prvom rade treba uviesť, že medzi účastníkmi konania je nesporné, že všetky predchádzajúce pracovné zmluvy uzavreté medzi misiami a žalobcom obsahujú doložku, ktorá výslovne stanovuje, že spory vyplývajúce z týchto zmlúv alebo s nimi súvisiace patria do právomoci súdov v Bruseli.
- 22 Iba posledná ZDU v článku 21 výslovne stanovuje, že spory vyplývajúce z tejto zmluvy alebo s ňou súvisiace patria do právomoci Súdneho dvora Európskej únie na základe článku 272 ZFEÚ.
- 23 Z uvedeného vyplýva, že keďže bola táto žaloba podaná na základe článku 272 ZFEÚ, Všeobecný súd má právomoc, iba pokiaľ ide o poslednú ZDU, na základe v nej obsiahnutej arbitrážnej doložky. Všeobecný súd zjavne nemá právomoc rozhodovať spory, ktoré by mohli vzniknúť z plnenia tých pracovných zmlúv žalobcu, ktoré predchádzali poslednej ZDU a ktoré výslovne priznávali právomoc belgickým súdom, a teda nemá právomoc rozhodovať v tomto spore v časti, v ktorej sa týka účinkov týchto zmlúv.
- 24 Žalobca navyše vo svojich pripomienkach k námietkam neprípustnosti nevie obhájiť tvrdenie, že doložka o voľbe právomoci v prospech Súdneho dvora Európskej únie, obsiahnutá v poslednej ZDU, spôsobuje neplatnosť doložiek obsiahnutých v predchádzajúcich zmluvách, ktoré priznávajú právomoc belgickým súdom.
- 25 Treba totiž pripomenúť, že keďže právomoc Všeobecného súdu vychádzajúca z článku 272 ZFEÚ predstavuje výnimku zo všeobecného práva, treba ju vykladať reštriktívne (rozsudok z 18. decembra 1986, *Komisia/Zoubek*, 426/85, EU:T:1986:501, bod 11). Všeobecný súd tak môže rozhodovať v zmluvných sporoch len v prípade, že strany vyjadria vôľu mu túto právomoc priznať (rozsudok

z 24. októbra 2014, Technische Universität Dresden/Komisía, T-29/11, EU:T:2014:912, bod 50; pozri v tomto zmysle uznesenie z 3. októbra 1997, Mutual Aid Administration Services/Komisía, T-186/96, EU:T:1997:149, bod 46).

- 26 Rozsah pôsobnosti doložky o voľbe právomoci v prospech Súdneho dvora Európskej únie je výslovne obmedzený na spory týkajúce sa poslednej ZDU a nemôžu do neho patriť aj predchádzajúce zmluvy stanovujúce právomoc iných súdov.
- 27 Navyše treba pripomenúť, že žalobca dobrovoľne uzavrel pracovné zmluvy s misiami za podmienok, ktoré mu boli navrhnuté. Podľa článku 1 uvedených zmlúv žalobca výslovne prijal podmienky a zásady, ktoré v nich boli stanovené, vrátane možných prostriedkov nápravy a doložiek, ktoré výslovne priznávajú právomoc belgickým súdom.
- 28 Je tiež potrebné zamietnuť tvrdenie misie EULEX Kosovo, ktorá tvrdí, že doložka o voľbe právomoci v prospech Súdneho dvora Európskej únie v poslednej zmluve je dôsledkom administratívnej chyby a že žalobca tým, že potvrdil prijatie listu vedúceho misie EULEX Kosovo z 26. júna 2014, ktorým bol informovaný, že jeho zmluva nebude po 14. novembri 2014 obnovená, implicitne uznal právomoc súdov v Bruseli.
- 29 Po prvé totiž stačí konštatovať, že EULEX Kosovo je stranou poslednej ZDU ako zamestnávateľ a že žalobca sa vo vzťahu k nemu môže odvolávať na arbitrážnu doložku aj v prípade, že by táto doložka bola dôsledkom administratívnej chyby. Po druhé, len samotná skutočnosť, že žalobca potvrdil prijatie listu, ktorý ho informoval o tom, že jeho zmluva nebude po 14. novembri 2014 obnovená, nemôže zmeniť obsah doložky o voľbe právomoci obsiahnutej v poslednej ZDU, ktorá bola podpísaná po tomto liste.
- 30 V druhom rade treba uviesť, že iba strany zmluvy obsahujúcej arbitrážnu doložku môžu byť účastníkmi konania začatého na základe článku 272 ZFEÚ (pozri rozsudok zo 16. decembra 2010, Komisia/Arci Nuova associazione comitato di Cagliari a Gessa, T-259/09, neuverejnený, EU:T:2010:536, bod 40 a citovaných judikatúru).
- 31 Pokiaľ ide o poslednú ZDU, ako žalobca uznáva, treba uviesť, že táto zmluva bola podpísaná medzi ním a misiou EULEX Kosovo ako zamestnávateľom.
- 32 Rozhodnutie 2014/349 zmenilo jednotnú akciu 2008/124 tak, že do nej doplnilo tento článok 15a: „V miere potrebnej na vykonávanie tejto jednotnej akcie má misia EULEX Kosovo právomoc obstarávať služby a dodávky, uzatvárať zmluvy a administratívne dojednania, zamestnávať personál, vlastniť bankové účty, nadobúdať majetok a užívať ho, plniť si záväzky a vystupovať pred súdom ako účastník konania“.
- 33 Rozhodnutím 2014/349 bol doplnený tiež článok 16 ods. 5, ktorý stanovuje: „Misia EULEX KOSOVO zodpovedá za všetky nároky a záväzky vyplývajúce z vykonávania mandátu so začiatkom od 15. júna 2014, okrem nárokov, ktoré sa týkajú závažného porušenia povinností zo strany vedúceho misie, za ktoré nesie osobnú zodpovednosť“.
- 34 Článkom 15a jednotnej akcie 2008/124, uplatniteľným od 12. júna 2014, ktorý je dátumom jej nadobudnutia účinnosti, sa zaviedla možnosť misie EULEX Kosovo uzatvárať zmluvy a vystupovať pred súdom, čím sa tak tejto misii priznala právna spôsobilosť.
- 35 Treba uviesť, že zatiaľ čo predchádzajúce pracovné zmluvy boli uzavreté medzi žalobcom a vedúcim misie EULEX Kosovo, posledná ZDU bola 15. októbra 2014 uzavretá medzi žalobcom a misiou EULEX Kosovo ako zamestnávateľom. Táto posledná ZDU výslovne odkazuje na článok 15a jednotnej akcie 2008/124.

- 36 Preto v rozpore s tým, čo tvrdí EULEX Kosovo vo svojej námietke neprípustnosti, v dôsledku zmien zavedených rozhodnutím 2014/349 má táto misia právnu subjektivitu a môže byť žalovanou v konaní pred súdmi Únie.
- 37 V tejto súvislosti sa EULEX Kosovo vo svojej námietke neprípustnosti nesprávne opiera o uznesenia zo 4. júna 2013, *Elitaliana/EULEX Kosovo* (T-213/12, EU:T:2013:292), a z 23. apríla 2015, *Chatzianagnostou/Rada a i.* (T-383/13, neuverejnené, EU:T:2015:246), ako aj o rozsudok z 12. novembra 2015, *Elitaliana/EULEX Kosovo* (C-439/13 P, EU:C:2015:753), keď tvrdí, že nemá spôsobilosť byť žalovanou v konaní pred súdmi Únie. Stačí totiž konštatovať, že tieto veci nie sú relevantné, keďže sa jednak týkali skutočností, ktoré nastali pred zmenou štatútu misie EULEX Kosovo, zavedenou rozhodnutím 2014/349 a jednak išlo o žaloby o neplatnosť podané na základe článku 263 ZFEÚ. Vzhľadom na to, že žaloba v prejednávanej veci je podaná na základe článku 272 ZFEÚ, stačí, aby bola zmluva obsahujúca arbitrážnu doložku podpísaná misiou EULEX Kosovo „v mene Únie“, a v rozpore s tým, čo tvrdí táto misia, nie je potrebné, aby bola „orgánom alebo úradom alebo agentúrou Únie“ v zmysle článku 263 ZFEÚ.
- 38 Všeobecný súd má právomoc na základe článku 272 ZFEÚ, len pokiaľ ide o poslednú ZDU uzavretú medzi žalobcom a misiou EULEX Kosovo.
- 39 Po prvé z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd zjavne nemá právomoc rozhodnúť o prvej časti návrhov uvádzaných v prvom rade. Prvý návrh, ktorý smeruje k re kvalifikovaniu všetkých zmluvných vzťahov žalobcu s rozličnými misiami, ktoré boli postupne jeho zamestnávateľmi, na pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, predpokladá zohľadnenie účinkov predchádzajúcich pracovných zmlúv uzavretých medzi týmito misiami a žalobcom, ktoré výslovne zverujú právomoc belgickým súdom. Vzhľadom na to, že právomoc Všeobecného súdu je obmedzená na poslednú ZDU, neumožňuje mu rozhodnúť o tomto návrhu. Všeobecný súd tiež zjavne nemá právomoc, pokiaľ ide o vedľajšie návrhy, ktoré smerujú ku konštatovaniu, že žalované porušili povinnosť oznámiť výpoveď v rámci skončenia zmluvy na dobu neurčitú a že jeho prepustenie bolo protiprávne. Všeobecný súd preto tiež zjavne nemá právomoc rozhodnúť o návrhoch na náhradu škody, ktoré sú spojené s uvedenými návrhmi a ktoré smerujú k náhrade ujmy spôsobenej zneužívaním opätovne uzatváraných ZDU, porušením povinnosti oznámiť výpoveď a protiprávnym prepustením.
- 40 Po druhé Všeobecný súd zjavne nemá právomoc rozhodnúť o druhej časti návrhov uvádzaných v prvom rade v rozsahu, v akom smerujú k určení, že s ním ESVČ, Rada a Komisia zaobchádzali diskriminačne v rámci obdobia jeho zamestnania na misiách, pokiaľ ide o jeho odmeňovanie, jeho práva na dôchodok a iné výhody, že mal byť zamestnaný ako dočasný zamestnanec jedného z týchto subjektov, a ďalej v rozsahu, v akom sa týkajú získania náhrady tým spôsobenej ujmy. Tieto návrhy totiž smerujú proti Rade, Komisii a ESVČ, ktoré nie sú stranami poslednej ZDU, a teda sa týkajú predchádzajúcich zmluvných vzťahov, na ktoré sa právomoc Všeobecného súdu nevzťahuje.
- 41 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu týkajúce sa údajného porušenia jeho práva na účinný prostriedok nápravy v prípade, že by bola jeho žaloba vyhlásená za neprípustnú, treba uviesť, že v rozpore s tým, čo zrejme tvrdí žalobca, skutočnosť, že belgické súdy nemajú právomoc, pokiaľ ide o poslednú ZDU, nemôže mať za dôsledok, že by tieto súdy nemali právomoc ani pokiaľ ide o spory súvisiace s predchádzajúcimi pracovnými zmluvami uzatvorenými medzi žalobcom a misiami. Nedostatok právomoci Všeobecného súdu rozhodnúť o návrhoch uvádzaných v prvom rade, v rozsahu, v akom smerujú k posúdeniu účinkov zmlúv predchádzajúcich poslednej ZDU, nespôsobuje, že by bol žalobca zbavený práva na účinné súdne preskúmanie, pretože žalobca má možnosť obrátiť sa na vnútroštátny súd, ktorému priznávajú právomoc arbitrážne doložky obsiahnuté v týchto zmluvách.

O návrhoch sformulovaných subsidiárne

- 42 Subsidiárne žalobca predkladá návrh na náhradu škody založený na mimozmluvnej zodpovednosti „európskych inštitúcií“. Žalobca tvrdí, že žalované v rámci zmluvného vzťahu, ktorý mu vnútili, porušili zásady právnej istoty, rešpektovania nadobudnutých práv a ochrany legitímnej dôvery, právo na riadnu správu vecí verejných, zásadu administratívnej transparentnosti a povinnosť starostlivosti, zásadu ochrany jednotlivcov a európsky kódex dobrej správnej praxe. Žalobca uvádza, že ak by mal byť hlavný návrh zamietnutý ako neprípustný alebo nedôvodný, preukázalo by to porušenie týchto zásad zo strany žalovaných, keďže žalobca by nebol schopný určiť, akými právnymi poriadkami sa spravujú jeho zmluvy, v akých lehotách a v akom rozsahu mohli byť tieto práva alebo ich porušenia namietané. Rozhodnutie Všeobecného súdu, ktorým sa jeho hlavný návrh zamietla ako neprípustný alebo nedôvodný, by mu tak spôsobilo škodu, ktorú odhaduje na 150 000 eur.
- 43 Hneď na úvod treba uviesť, že je pravda, že táto žaloba je založená iba na článku 272 ZFEÚ. Žalobca však vyslovene uvádza, že uplatňuje mimozmluvnú zodpovednosť žalovaných pre prípad, že by boli jeho návrhy formulované v prvom rade, ktorými sa uplatňuje zmluvná zodpovednosť žalovaných, zamietnuté.
- 44 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že žaloba o náhradu škody je samostatným podaním, ktoré má osobitnú úlohu v rámci systému jednotlivých žalôb. Jej účelom je návrh na náhradu škody spôsobenej aktom alebo neoprávneným postupom inštitúcie (pozri rozsudok z 18. decembra 2009, Arizmendi a i./Rada a Komisia, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 a T-484/04, EU:T:2009:530, bod 64 a citovanú judikatúru).
- 45 Nemožno však vylúčiť, že zmluvná a mimozmluvná zodpovednosť inštitúcie Únie by vo vzťahu k niektorej z jej zmluvných strán mohli existovať súčasne.
- 46 V prejednávanej veci žalobca vo svojom návrhu na náhradu škody, formulovanom subsidiárne, netvrdí, že došlo k porušeniu zmluvných povinností alebo noriem, ktorými sa spravujú zmluvné vzťahy, ale k porušeniu zásad, ktoré musia inštitúcie dodržiavať v rámci plnenia svojich úloh v oblasti správneho práva. Cieľom tohto subsidiárneho návrhu je uplatniť zodpovednosť žalovaných ako správnych orgánov, a nie ako zmluvných strán.
- 47 Preto treba usudzovať, že aj napriek tomu, že žalobca výslovne neuvádza ani článok 268 ZFEÚ, ani článok 340 ZFEÚ ako základ jeho návrhu na náhradu škody formulovaného subsidiárne, cieľom tohto návrhu je uplatniť mimozmluvnú zodpovednosť žalovaných.
- 48 Je potrebné pripomenúť, že podľa článku 21 prvého odseku v spojení s článkom 53 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a podľa článku 76 písm. d) rokovacieho poriadku každá žaloba musí obsahovať uvedenie predmetu konania a zhrnutie dôvodov, na ktorých je založená. Toto uvedenie musí byť dostatočne jasné a presné na to, aby umožnilo žalovanému pripraviť svoju obranu a Všeobecnému súdu rozhodnúť o žalobe, prípadne bez ďalších podporných informácií. Na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti je na to, aby žaloba bola prijateľná, potrebné, aby z jej textu vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, prinajmenšom stručne, ale súvislým a pochopiteľným spôsobom. Konkrétnejšie, na splnenie týchto požiadaviek žaloba smerujúca k náhrade údajne utrpenej ujmy spôsobenej inštitúciou Únie musí obsahovať údaje, ktoré umožňujú identifikovať konanie, ktoré žalobca inštitúcii vytýka, dôvody, pre ktoré zastáva názor, že medzi týmto konaním a ujmov, ktorú údajne utrpel, existuje príčinná súvislosť, ako aj povahu a rozsah tejto ujmy (pozri rozsudok z 2. marca 2010, Arcelor/Parlament a Rada, T-16/04, EU:T:2010:54, bod 132 a citovanú judikatúru; uznesenie z 5. októbra 2015, Grigoriadis a i./Parlament a i., T-413/14, neuvverejnené, EU:T:2015:786, bod 30).

- 49 V prejednávanej veci žaloba ani v prípade, že sa posudzuje ako celok, neumožňuje s vyžadovaným stupňom jasnosti a presnosti identifikovať existenciu dostatočne priamej príčinnej súvislosti medzi porušením, ktorého sa žalované údajne dopustili, a ujmov namietanou žalobcom, vzniknutou na základe toho, že Všeobecný súd zamietol jeho návrhy formulované v prvom rade.
- 50 Žalobca totiž na jednej strane tvrdí, že žalované porušili určité zásady, ktoré sú povinné dodržiavať ako správny orgán, a na druhej strane sa uspokojuje s tým, že namieta existenciu ujmy vzniknutej na základe toho, že Všeobecný súd zamietol jeho návrhy formulované v prvom rade. Všeobecný súd nechápe, ako by za jeho rozhodnutím o zamietnutí návrhov, ktoré boli formulované v prvom rade, pre zjavný nedostatok právomoci, mohlo stáť konanie žalovaných.
- 51 Z uvedeného vyplýva, že návrhy formulované subsidiárne nespĺňajú požiadavky stanovené článkom 76 písm. d) rokovacieho poriadku, a teda sú zjavne neprípustné.
- 52 Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobu treba zamietnuť sčasti pre zjavný nedostatok právomoci a sčasti ako zjavne neprípustnú.

O trovách

- 53 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobca nemal vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat ho na náhradu trov konania v súlade s návrhmi Rady, Komisie, ESVČ a misie EULEX Kosovo.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol:

1. Žaloba sa zamietla.

2. Liam Jenkinson je povinný nahradiť trovy konania.

Tajomník
E. Coulon

Predseda
H. Kanninen